

самоопределение, авторът подчертава, че това е техният път „по естествения ход на своя напредък.“²³

Макар съхранените броеве да не разкриват цялото богато съдържание на вестник „Българско знаме“, краткият досег с него дава основание да се направят някои обобщения: преди всичко изданието отразява твърде динамичната обществена атмосфера, пренаситена с емоционална енергия, но същевременно с ясно изразени нагласи за градивно и мирно гражданско развитие /възможност, която очевидно ще липсва за огромна част от българите на юг от Балкана, поне до септември 1885 г., без да засегне тези в Тракия и Македония/. При това поставените проблеми далеч не се разглеждат едностранчиво - със стремеж само към териториална интеграция, а провокират нагласата за една многопластова перспектива в развитието - в политически, стопански и културен аспект на бъдещата обединена България.

Вестникът заявява своята позиция на своеобразен коректив на общественото мнение, очакван и уважаван „съдник“ на настоящите, толкова непредвидими реакции, съпътстващи изпълненото със събития ежедневие в новоосвободените български територии. Като успява да заеме и утвърди позициите си на първи печатан орган в Сливен, вестникът бързо става популярен и търсен. Неговият тираж - 2000 бройки, надхвърля значително този на други вестници, издавани тогава при други условия в Княжество България. В цялостен смисъл той е естествен продължител на възрожденската журналистическа традиция и неотстъпно воюва за иконните народни права. Редакционният екип и кръгът от сътрудници съумяват във впечатляваща степен да представят източнорумелийското обединително движение като естествено продължение на националноосвободителните ни вековни стремления, вече в контекста на една нова балканска реалност. И да покажат основателната си загриженост и надежда за предстоящото пред българите като съзидание и стремеж към напредък, а не като заплаха за Балканското статукво.

¹ Дойнов, Д. Комитетите „Единство“. Второто комитетско десетилетие 1878-1885 г., С., 2006, с.145.

² Българско знаме, /Сливен/, I, бр.1, 10 февруари 1879, с.1.

³ Марица, I, бр. 57, 13 февр. 1879, с.7.

⁴ Българско знаме, бр.2, 17 февр. 1879, с.1.

⁵ Пак там, бр.2, с.1.

⁶ Българско знаме, бр. 7, 24 март 1879, с.1.

⁷ Българско знаме, бр.21, 30 юни 1879, с.2.

⁸ Пак там, бр.5, 10 март 1879, с.2.